

*Ἰσα ἀπὸ τὰ ἐπάνω αὐτοῦ μέρη (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας) ἔνθ' ἄν.: Δίωξον τὰ κοσσάρας ἀπαυτο-παγκέσ' ἀσ' σὸ δῶμαν (τὰς ὀρνιθας ἀπὸ τὸ δῶμα) Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἀπέσω ἐπίρρ. ἀπαυτοπέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαταχαμπέσ' Πόντ. (*Οφ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ ἀπέσω.

Ἀπαυτοῦ μέσα ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοπέσ' ἀσ' σὸ ὁσιτί' ἐξέβεν (βγήκε) Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἀπέσω-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπαυτοπεδ-καϊκά Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαυτοπιδοκαϊκά Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαταχαμπιδαικά Πόντ. (*Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἀπέσω καὶ κάτω.

Ἀπαυτοῦ μέσα ἀκριβῶς ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοπιδοκαϊκά ἀσ' σὸ κεπὶν ἐπέρα τὸ μακέλλ' Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἀπέσω-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτοπεδοκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαυτοπιδοκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαταχαμπιδέσ' Πόντ. (*Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἀπέσω κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐντὸς αὐτοῦ μερῶν (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας) ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοπεδοκέσ' ἀσ' σὸ χωράφ' μὴ δαβαίνεις, σπαρμένον ἔν' Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἀπέσω-κὶ ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτοπεδοκίαν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαυτοπιδοκίαν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαταχαμπιδοκίαν' Πόντ. (*Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἀπέσω κὶ ἄνω.

Ἀπαυτοῦ μέσα πρὸς τὰ ἄνω ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοπεδοκίαν' ἀσ' σὸ χωράφ' δέβα (πήγαινε) Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἀποκάτω ἐπίρρ. ἀπαυτοφκά Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀπαταχάν-ἐπουκά Πόντ. (*Οφ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ ἀποκάτω.

Ἀπαυτοῦ κάτω ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοφκά ἀσ' σὸ κεπὶν ἐφορ-τῶθα τὸ καλάθ' (ἀπαυτοῦ κάτω ἀπὸ τὸν κῆπον ἐφορτώθηκα τὸ καλάθι) Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἀποκάτω-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπαυτοφκά-καϊκά Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἀποκάτω καὶ κάτω.

Ἀπαυτοῦ κάτω ἀκριβῶς ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοφκά-καϊκά ἀσ' σὸ ἐσέτερον τὴν πόρταν ἐπέρ' αἶτο (ἀπαυτοῦ κάτω ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν ἰδικὴν σας πόρταν τὸ ἐπῆρα) Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἀποκάτω-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτοφκακέσ' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἀποκάτω κ' ἔσω.

*Ἰσα ἀπαυτοῦ κάτω (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας): Ἀπαυτοφκακέσ' ἀσ' σὸ κεπὶν εἶδ' αἶτον ἐδέβεν (τὸν εἶδα ὅτι ἐπέρασεν ἀπαυτοῦ κάτω ἀπὸ τὸν κῆπον).

*άπαυτοῦ-ἀποκάτω-κὶ ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτοφκα-κίαν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαυτοῦ-ἐπουκαϊδίαν' Πόντ. (*Οφ.) ἀπαυτοπουκαϊδίαν' Πόντ. (*Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἀποκάτω κὶ ἄνω.

Ἀπαυτοῦ κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοφκακίαν' ἀσ' σὸ ὀρμὴν ἐξέβεν ἀπάν' (ἀπαυτοῦ κάτω ἀπὸ τὸ ρυάκι ἀνέβηκε ἀπάνω).

άπαυτοῦ-ἐμπρός ἐπίρρ. κοιν. ἀπαυτο-τουμπρὸ Κα-λαβρ. ἀπαυτοέμπρ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ ἐμπρός, παρ' ὃ καὶ ἔμπρός, ἔμπρου.

Ἀπαυτοῦ ἐμπρός ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοέμπρ' ἀσ' σὸ ὁσιτί' τὴν πόρταν (ἀπὸ τοῦ σπιτιοῦ τὴν πόρταν) Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἐμπρου-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτοέμπρ'-κέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἔμπρου κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν αὐτοῦ ἔμπροσθεν μερῶν (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας): Ἀπαυτοέμπρ'-κέσ' ἀσ' σὴ χωραφί' τὸ κιφάλ' τρέσ' τὸ νερόν (ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ χωραφίου τρέχει τὸ νερό).

*άπαυτοῦ-ἐμπρου-κὶ ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτοέμπρ'-κίαν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ ἔμπρου κὶ ἄνω.

Ἀπαυτοῦ ἐμπρός πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαυτοέμπρ'-κίαν' ἀσ' σὸ χωράφ'.

άπαυτοῦ-ἔξω ἐπίρρ. κοιν. ἀπαυτοέξ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαταχάν-ἔξ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαυτο-τόφσου Καλαβρ.

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ ἔξω.

Ἀπαυτοῦ ἔξω ἔνθ' ἄν.: Ἀπαυτοέξ' ἀσ' σὴν πόρταν Χαλδ.

*άπαυτοῦ-ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτο-τόσ-σου Ἀπουλ.

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ ἔσω.

Ἀπαυτοῦ μέσα.

άπαυτοῦθε ἐπίρρ. πολλαχ. ἀποφτοῦθε Λευκ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Μάν. Μεσο. κ.ά.) ἀποφτοῦθεν Πελοπν. (Βούρ-βουρ. κ.ά.) ἀποφτοῦθεν Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-θε.

1) Ἐπὶ κινήσεως ἀπὸ τόπου, ἀπ' αὐτὸ τὸ μέρος πολλαχ.: Ἀπαυτοῦθε ποῦ ῥθες καλὰ τὰ παθες κὶ ἀργησες Πελοπν. (Κορινθ.) Ἀπαυτοῦθε ποῦ πὰς θὰ πέσης Κρήτ. Κάμε ἀποφτοῦθε! (φύγε ἀπεκεῖ) Πελοπν. (Μεσο.) Μὴ βάς ἀποφτοῦθε, γματί θὰ γιομίης λάσπες Λευκ. Συνών. ἀπαυτοῦ 1.

2) Ἐπὶ στάσεως, εἰς αὐτὸ τὸ μέρος (εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκειται ὁ πρὸς ὃν ἀποτείνεται ὁ λέγων), αὐτόθι Πελοπν. (Μάν.): Στάσου ἀποφτοῦθε (εἰς τὸ μέρος ὅπου βρίσκεσαι). Συνών. ἀπαυτοῦ 1 γ.

*άπαυτοῦ-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπαυτοκαϊκά Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀπαυτοκαϊκα Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ καὶ κάτω.

Ἀπαυτοῦ κοντά: Σ'κοῦ ἀπαυτοκά ἀσ' σὴν πόρταν (σῆκω κτλ.) Συνών. ἀπαυτοῦ-κάτω.

*άπαυτοῦ-κάτω ἐπίρρ. ἀπαυτοκά Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀπαυτοκά Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ κάτω.

*Ἀπαυτοῦ-καὶ κάτω, ὃ ἰδ.: Σ'κοῦ ἀπαυτοκά ἀσ' σὸ παρακαμίν' (σ'κοῦ = σῆκω, παρακαμίν' = ἐστία).

*άπαυτοῦ-κάτωθεν ἐπίρρ. ἀπαυτοκάθεν Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαταχά-κάθε Πόντ. (*Οφ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ καὶ κάτωθεν.

Ἀπαυτοῦ κάτω: Ἀπαυτοκάθεν ποῦ θὰ σ'κοῦσαι καὶ πὰς;

*άπαυτοῦ-κάτωθεν-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτοκάθεν-κέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ κάτωθεν κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν αὐτοῦ κάτω μερῶν (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας): Ἀπαυτοκάθεν-κέσ' ἄσ' σὰ χωράφῃ ἐδέβεν.

*ἀπαυτοῦ-κάτωθεν-κι ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτοκάθεν-κιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ κάτωθεν κι ἄνω.

Ἀπαυτοῦ κάτωθεν πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαυτοκάθεν-κιάν' ἄσ' σ' ὁρμὴν ἔρται (ἔρχεται).

*ἀπαυτοῦ-κάτωθεν-μέρου ἐπίρρ. ἀπαυτοκάθεν-μέρ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ, κάτωθεν καὶ μέρου.

Ἀπαυτοῦ εἰς τὸ κάτω μέρος: Ἐμεῖς ἀπαδὰ τεροῦμε, ἐσεῖς ἀπαυτοκάθεν-μέρ' μ' ἀφίνετ' ἄτον νὰ δᾶβαίν' (ἡμεῖς ἀπεδῶ προσέχομεν, σεῖς ἀπαυτοῦ εἰς τὸ κάτω μέρος μὴ τὸν ἀφίνετε νὰ περάσῃ. Τὸ μ' ἀφίνετ' ἄτον ἐκ τοῦ μὴ ἀφίνετε ἄτον).

*ἀπαυτοῦ-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτοκέσ' Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ κ' ἔσω.

Ἰσα ἀπαυτοῦ (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας) ἐνθ' ἄν.: Ἀπαυτοκέσ' μὴ δᾶβαίντς Χαλδ.

*ἀπαυτοῦ-κι ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτοκιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ κι ἄνω.

Ἀπαυτοῦ πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαυτοκιάν' πάει.

*ἀπαυτοῦ-κι ἄνω-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπαυτοκιαγκαικὰ Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ κι ἄνω καὶ κάτω.

Ἀπαυτοῦ ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω: Ἀπαυτοκιαγκαικὰ ἔρθεν κα (ἦλθε κάτω).

*ἀπαυτούλλα ἄντων. προσωπικὴ ἴπατούλλα Ρόδ.

Ὑποκορ. τοῦ ἀπαυτός, παρ' ὃ καὶ ἀπατός, ἴπατός, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦλλα.

Μόνη μου: Μὰ ποιὸς σ' ἔμαθεν νὰ φάινῃς; — Πατή μου καὶ ἴπατούλλα μου.

ἀπαυτοῦ-μερξά ἐπίρρ. κοιν. ἀπαυτομερξάν Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ καὶ μερξά.

Ἀπ' αὐτὸ τὸ μέρος ἐνθ' ἄν.: Ἀπαυτομερξάν τερέστε μας (κοιτάξτε μας) Χαλδ. Συνών. *ἀπαυτοῦ-μερόθε, *ἀπαυτοῦ-μέρου.

*ἀπαυτοῦ-μερόθε ἐπίρρ. ἀπαυτοῦ-μερόθεν Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ καὶ μερόθε.

Ἀπαυτοῦ-μερξά, ὃ ἰδ.

*ἀπαυτοῦ-μέρου ἐπίρρ. ἀπαυτομέρ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ καὶ μέρου.

Ἀπαυτοῦ-μερξά, ὃ ἰδ.

*ἀπαυτοῦ-μέρου-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτομερξέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ μέρου κ' ἔσω.

Ἰσα ἀπαυτοῦ μερξά (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας): Ἀπαυτομερξέσ' κατ' ἔρται (κάποιος ἔρχεται).

*ἀπαυτοῦ-μέρου-κι ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτομερξιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ μέρου κι ἄνω.

Ἀπαυτοῦ μερξά πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαυτομερξιάν' ἐδέβεν (διέβη).

*ἀπαυτοῦ-ὄρθια ἐπίρρ. ἀπαυτο-τουρτέα Καλαβρ. ἀπαυτο-τουρτέα Καλαβρ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ καὶ ὄρθια, παρ' ὃ καὶ ὄρτεια.

Ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου.

*ἀπαυτοῦ-πέραν ἐπίρρ. ἀπαυτοπέραν Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ καὶ πέραν, δι' ὃ ἰδ. πέρα.

Ἀπαυτοῦ ἀπέναντι: Ἀπαυτοπέραν ἄσ' σὸ ρακάν' ἐφάνθεν (ρακάν' = λοφώδης ἢ ὀρεινὴ προεξοχὴ τῆς γῆς ἐμποδίζουσα τὴν περαιτέρω συνέχειαν τῆς ὁράσεως).

*ἀπαυτοῦ-πέραν-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτοπέραν-κέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ πέραν κ' ἔσω.

Ἰσα ἀπαυτοῦ ἀντίκρυ (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας): Ἀπαυτοπέραν-κέσ' ἐδέβαν τὰ πρόβατα.

*ἀπαυτοῦ-πέραν-κι ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτοπέραν-κιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ πέραν κι ἄνω.

Ἀπαυτοῦ ἀπέναντι πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαυτοπέραν-κιάν' ἐξέβεν ἄπ' ἄν' ὅμάλ' (βγήκε ἄπάνω εἰς τὸ ὁμαλὸν μέρος).

*ἀπαυτοῦ-πλάγιν ἐπίρρ. ἀπαυτοπλάν Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ καὶ πλάγιν, δι' ὃ ἰδ. πλάγι.

Ἀπαυτοῦ πέρα ἐνθ' ἄν.: Ἀπαυτοπλάν' ἄσ' σὴ σιράταν ἐφάνθεν (ἀπαυτοῦ πέρα ἀπὸ τὸν δρόμον ἐφάνη) Χαλδ.

*ἀπαυτοῦ-πλάγιν-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπαυτοπλαγκαικὰ Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ πλάγιν καὶ κάτω.

Ἀπαυτοῦ παρατέρα: Ἀπαυτοπλαγκαικὰ ἐσ' κῶθεν κ' ἐδέβεν πλάν (ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησε).

*ἀπαυτοῦ-πλάγιν-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπαυτοπλαγκέσ' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ πλάγιν κ' ἔσω.

Ἀπαυτοῦ παρατέρα ἴσα (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας): Ἀπαυτοπλαγκέσ' ἔσ' κ' ἔρται (ἔρχεται).

*ἀπαυτοῦ-πλάγιν-κι ἄνω ἐπίρρ. ἀπαυτοπλαγκιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπαυτοῦ πλάγιν κι ἄνω.

Ἀπαυτοῦ παρατέρα πρὸς τὰ ἄνω: Ἀπαυτοπλαγκιάν' θ' ἀπαντᾷς ἄτον.

*ἀπαυτοῦ-πλάγιν-μερξά ἐπίρρ. ἀπαυτοπλαμμερξάν Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ πλάγιν, δι' ὃ ἰδ. πλάγι, καὶ μερξά.

Ἀπαυτοῦ κάπου παρατέρα: Ἀπαυτοπλαμμερξάν ἄσ' σ' ἐσέτερα τιδὲν κ' ἔκ' σετε; (κάπου ἀπαυτοῦ παρατέρα ἀπὸ τὰ δικά σας δὲν ἀκούσατε τίποτε;). Συνών. *ἀπαυτοῦ-πλάγιν-μέρου.

*ἀπαυτοῦ-πλάγιν-μέρου ἐπίρρ. ἀπαυτοπλαμμέρ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπαυτοῦ, πλάγιν, δι' ὃ ἰδ. πλάγι, καὶ μέρου.

*Ἀπαυτοῦ-πλάγιν-μερξά, ὃ ἰδ.

